

Пролісок

portal.prolisok.org

лютий
2016
№6
(165)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Феномен ІДІП

8-9 см.

Не змарнуй
життя

12 см.

Все починається
з кохання

2-3 см.

Все починається з кохання

Брояківська Н.В.

В глибині кожної людини є його гарна половинка, де живе кохання...

І знову лютий... За вікном морозно. Але про який холод ідеться, коли обличчя усміхнені, всі чекають свята закоханих, а разом із ним традиційну і улюблену шоу-програму «Все починається з кохання», а ще в поштовій скриньці може бути довгоочікуване і таке коротке зізнання в коханні!

Цього року, як ніколи, в надзвичайній напрузі тримав усіх, хто був причетний до свята, а перш за все свій клас, герой 11-В Віталій Данченко. Але вкотре ми переконаємося, коли на репетиціях не все гаразд, цей клас вміє так згуртуватися, що під час виступу все проходить феєрично.

Початок програми був проникливим і надзвичайно зворушливим. Яна Головенко відтворила на нинішньому 10-А красиву хореографічну композицію на пісню Святослава Вакарчука «Така, як ти».

Звичайно ж, головне в програмі – це її учасники. Ось вони, чарівні дівчата: Анна, Анастасія, Іоанна, Людмила та привабливі юнаки: Владислав, два Дмитра та Віталій. На наше щастя, у них поєдналися краса і розум. Це буває не завжди.

У попередній розмові з кожним учасником з'ясувалося, що майже всі уже пізнали радість кохання, «хоча дехто ще не впевнений, що воно справжнє», хтось може пробачити зраду, а хтось – ні за що. Більшість учасників в майбутньому хочуть мати трьох, навіть чотирьох діточок, а от одна з красунь – лише одного!

Вони були дуже різні, але всі позитивні, доброзичливі і слухняні. Не любити їх просто неможливо.

Кожній шоу-програмі притаманні гумор, винахідливість, оригінальність, щирість, непідроблена правдивість. Не оминуло це і

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

цьогорічну програму, особливо коли розпочався блок запитань, ситуацій та ігор. І все ж хотілося зазначити, що більш розсудливими були дівчата.

Над представленнями учасників і вітаннями до свята зосереджено, творчо і прискіпливо працювали вихователі, учні, педагоги-хореографи, учитель музики, фахівці технічного центру. Як результат – всі номери були цікавими, оригінальними, з почуттям гумору, різноманітними, і головне – майстерно виконані.

Проникливою була «урочиста хода» (так з легкої руки О.Берлін пішла ця назва) на пісню С.Лазарева «Анастасія». Це юнаки 10-Б представляли свою гордість класу. Ще б пак! На всіх конкурсах і олімпіадах – перша! І може рухи вічно молодого вальсу були не зовсім вражаючими, але бажання бути достойними було достатньо.

Вдалим також був фрагмент театралізованого дійства «Царівна-Несміяна». Тут Анастасія була викована Царівна: горда, красива, неприступна. Цареві-батькові випала непроста задача: зібрати заморських гостей, аби донька все ж посміхнулася. Дмитрові з друзями це вдалося.

Безпосереднім і різнобарвним було представлення чарівної Іоанни. В боротьбу за неї вступили «авторитет місцевого масштабу», майбутній вчений, «майстер спорту міжнародного класу», рокер. Але своє серце вона віддала ніжному Олесю. І мала рацію. Достойно прозвучала пісня сімдесятих «А у нас во дворі», яка супроводжувала все це дійство. Для вітання теж була вдало підібрана пісня І.Федишин «Даріна».

Струнка непередбачувана модель Людмила привернула до себе увагу перш за все тим, що і тексти в представленні, і пісня К.Комар «Брюнетки кращі» повністю відповідали її характеру, зовнішності й інтелекту. Друзі Людмили дуже старалися, щоб їх героїня була на висоті.

Емоційна, артистична та елегантна Анна була неповторна. Від неї вітання до свята було французькою. Це відома пісня Zaz «Je veux» («Життя»). Глядачі були у захваті. А ще... в майбутньому вона буде непростюю свекрухою,

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

як показала гра «Знайомство з батьками» (це вже жарт).

Обидва Дмитра були представлені мовою хореографії, і похвально те, що ці постановки здійснювали самі учні. Мене особисто вразив Дмитро Потехін. За останні декілька місяців він помітно подорослішав, став більш виваженим і серйозним. Під час представлення в дівчачому «квітнику» був незабутнім. Також для всіх приємним сюрпризом стало його вітання до свята. Гарно прозвучала гітара. Це була «Let it be» групи Beatles.

Що ж стосується Дмитра Шевченка, то ми завжди ним захоплюємося. Він – артист (випадково дізналася, що в житті ним бути категорично не хоче). Отже, О.С.Пушкін. «Кам'яний гість». Фрагмент

маленьких трагедій. Т.Малявікіна зробила все, для того, щоб зі своїми ролями всі актори впоралися блискуче. Продумано все: кожна інтонація, жести, костюми, чітко розставлені акценти. Звичайно ж, у Діми була достойна половина – Анна Руднік. Браво!

Представлення Віталія, як я уже говорила, було феєричним, адже це був 16-й осінній квартал!

Чіткість, бездоганність, висока сценічна культура і майстерність – це все про них, і вони того варті!

Ну, а що стосується вітання до свята, я впевнена, що всі глядачі переконалися: Віталій разом із Сюткіним – дійсно те, що треба.

Елегантний красень Владислав показався на

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

сцені під свою улюблену самбу. Дивлячись на нього, складалося враження, що в нього зовсім немає кісток... Ці хвилини були незабутні. Блок вітань завершував Владислав. Це було танго. Разом із своєю незрівнянною партнершою вони були настільки прекрасними, що зала шаленіла. Щире спасибі їм за ці хвилини високого мистецтва і сценічної культури.

Наш технічний центр, як завжди, був на висоті. Його провідні фахівці разом із талановитими учнями доклали чимало зусиль, аби шоу-програма була яскрава і незабутня.

Як завжди, в шоу-програмі були окремі номери.

Два дуети: один – вокальний (Антоніна Задорожна, Юлія Нетьосова), інший – хореографічний (Дар'я Сінельник, Іван Стрекаловський). Це були достойні композиції з хорошим рівнем виконання.

Усім глядачам було приємно знову побачити дві прекрасні хореографічні постановки у виконанні цьогорічних міських випускників. Це була «Лебедина вірність» та «Доля». Дивляючись в кожний рух, вловлюючи кожную мить, усі глядачі, затамувавши подих, переживали глибокі почуття. Під вигуки «браво!» вони покидали сцену.

Наш улюбленець, соліст «Проліску» Сергій Твердохліб, завжди бажаний у програмі. Цього разу композицію «Вона не твоя» він виконав із Дмитром Фуркалом. Це було надзвичайно емоційно, професійно і проникливо за глибиною почуттів. Бурхливі оплески вони отримали заслужено.

Отже, свято пройшло блискучо!

Приємні, теплі слова на адресу учасників і всіх, причетних до свята, прозвучали з вуст нашого директора А.Є.Короткова. Для всіх це дуже важливо. Шкода, що ці слова чули лише декілька вчителів, присутніх на святі.

Традиційні пироги цього року вручили нашим дорогим гостям, воїнам АТО. Вони були нам вдячні, а ми безмірно вдячні їм...

У фіналі на сцені стояли наші щасливі і красиві діти з надзвичайно гарними трояндами і сувенірами. Нехай так буде протягом усього їхнього життя!

І на останок хочеться сказати: «Кохайте будьте коханими і пам'ятайте: кохання – це нез'ясоване диво, де прихильність і обожнювання, негасима пристрасть і принадна ніжність поєднані з відданістю, з постійною готовністю до будь-якої пожертви заради коханої людини».

ОСОБЛИВА ДУМКА

Уроки історії: бойовий досвід
190-го авіаційного винищуваль-
ного полку в Афганістані

Наша держава та суспільство дорого заплатили за нехтування розвитком власної військової історії. Бойовий досвід, накопичений в Афганістані, представляв істотний інтерес для армій ряду розвинених країн, наприклад, був використаний американцями при підготовці до війни в Перській затоці. Але у власній країні кваліфіковані військові льотчики та їх знання стали не потрібні українській армії, більшість полків було розформовано, серед них і 190-й винищувальний полк. Тож, історія одного із найбоєздатніших полків ВПС Радянського Союзу потребує вивчення та має значення для

Башинський Андрій, 11-А клас
полковник Л. Фурса був збитий ракетою ПЗРК «Стінгер». Майор В. Недбальський і капітан В. Тур прикривали командира полку до

прибуття вертольотів пошукової групи. Л. Фурса був збитий на 388-му бойовому вильоті.

Командування полком прийняв начштабу підполковник Олександр Олексійович Почіталкін, на рахунку якого було 563 бойових вильотів.

Значної уваги заслуговує випадок, який стався 28 квітня, коли відбулася перша сутичка радянських льотчиків із пакистанськими винищувачами. До цього часу дві ескадрильї пакистанських ВПС отримали F 16 і, освоївши сучасні винищувачі, почали активно діяти на кордоні.

вирішення багатьох сучасних проблем.

У складі 190-го винищувального полку у вересні 1986 року в Афганістан прилетіло 36 військових льотчиків першого класу на літаках МіГ-23МЛД.

Під час виконання бомбоштурмових ударів

В. Недбалський так описує події: «З боку хмарності йшла пара F-16, внизу після бомбардування поверталися наші винищувачі. О. Почиталкін по рації називає мій позивний,

говорить: «Ти гориш». Я подивився, я не горю, В.Тур також не горить. Імовірно у хмарах було збито переслідуваного. Пізніше пакистанці також підтвердили цю версію».

Радянська пропаганда участь авіації свого контингенту в бойових діях повністю замовчувала. Щодо цієї події ТАСС повідомляв: «29 квітня два винищувачі-бомбардувальники ВПС Пакистану F-16 вторглися в повітряний простір Афганістану. Засоби ППО ДРА збили одного з повітряних піратів над округом Хост».

«Нью-Йорк Таймс» 2 травня 1987 напише: «Влада Пакистану заявляє, що шість афганських літаків порушили повітряний

простір, і два F-16 зробили спробу перехопити їх. Один літак був збитий над пакистанським містом Мірам Шах. Це підтверджується тим, що пілот вистрибнув і приземлився на пакистанській території».

190-й полк пробув в ДРА 13 місяців, і у серпні 1987 року полк з Афганістану повернувся до Кіровограда. Всі 350 осіб залишилися живими.

За помилки влади український народ зараз сплачує велику ціну у вигляді людських втрат, беручи участь у збройному протистоянні російській агресії на Донбасі. «Добровільна» відмова України від власної бойової історичної спадщини почасти й спричинила суттєві втрати бойового складу української армії. Натомість більш активне залучення до організації та проведення бойових операцій офіцерів, які мали бойовий досвід у миротворчих операціях, т.ч. й афганської війни, дозволив вирівняти і зрівноважити сили протиборчих воюючих сторін.

Досвід винищувальної авіації в Афганській війні повинен бути узагальнений і використаний, щоб вкотре не повторювати старих промахів і помилок, тим більше, що цей досвід досить великий, змістовний і по-своєму унікальний.

Феномен ІДІЛ

Протягом досить тривалого часу в різних районах світу формується зона зростаючої багаторівневої нестабільності, що характеризується активною залученістю у дестабілізаційні процеси радикальних ісламістських організацій, рухів та угруповань.

Із недавнього часу увага світової спільноти прикута до одного з найбільш небезпечних джерел ісламістського екстремізму – Ісламської Держави Іраку та Леванту, тобто ІДІЛ.

Актуальність даного явища полягає в тому, що діяльність Ісламської Держави має значний вплив не лише на країни Близького Сходу, а й на світ у цілому, що супроводжується кривавими терактами та численними людськими жертвами, загальною дестабілізацією існуючого усталеного геополітичного світового порядку.

Ісламська Держава є досить молодим формуванням, але, незважаючи на це, встигла завдати вражаючих збитків та руйнувань. Основною передумовою формування ІДІЛ та консолідації її потенціалу слід вважати громадянську війну в Іраку та повалення режиму Саддама Хусейна у 2003 році. Уже тоді почали зароджуватись сприятливі умови для формування радикально налаштованих утворень. У полум'ї громадянської війни та хаосу досить легко сформувати потрібні настрої у будь-якого суспільства, підкріпивши їх при цьому ідеологічними та релігійними догматами. За таких умов нескладно сформувати інструмент масового терору – ІДІЛ.

Організація сформувалася на основі відомої ісламістської терористичної організації «Аль-Каїда», яка була посередником у формуванні так званих «Дорадчих зборів моджахедів» у 2006 році, що являло собою об'єднання ряду радикально-ісламістських формувань. Як наслідок, 15 жовтня 2006 року було заявлено про створення «Ісламської Держави Іраку» (ІДІ) – прототипу майбутньої ІДІЛ, першим лідером

якої був Абу Омар аль-Багдаді. Після цього протягом декількох років до ІДІ примкнули ще декілька менших ісламістських формувань – так було створено кістяк майбутньої ІДІЛ.

3 9 квітня 2013 року організація має сучасну назву – ІДІЛ (Ісламська Держава Іраку і Леванту). Вона заявила про повну незалежність від інших ісламістських організацій, починаючи проведення самостійної внутрішньої та зовнішньої політики. Цікаво, що з цього моменту ісламісти характеризують формування не як екстремістсько-терористичну організацію, а як повноцінне державне утворення.

Метою організації є ліквідація кордонів, встановлених в результаті поділу Ісламського халіфату, і створення ортодоксальної сунітської ісламської держави як мінімум на території Іраку і Шааму (Леванту) – Сирії, Лівану, Ізраїлю, Палестини, Йорданії, Туреччини, Кіпру, Єгипту, як максимум – у всьому ісламському світі. Надзвичайно агресивна політика ІДІЛ ґрунтується на дотриманні статутів Священного Джихаду, тобто війни проти «невірних», що є складовою державної ідеології – фундаментального радикального ісламізму, який ґрунтується на сунізмі (джерелі фундаментальних поглядів ісламу), та салафізмі (уособленні ультра-консервативності бачення ісламського соціального та державного ладу).

Не зважаючи на те, що світова спільнота не визнає «державності» ІДІЛ з перших днів її існування, все-таки є ознаки, що дозволяють так стверджувати:

- По-перше, це наявність територій, які становлять приблизно 60000-90000 км² та їх адміністративний поділ на так звані вілаяти.

- По-друге, це чіткий поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову. Державний апарат являє собою систему Рад, серед яких: Рада Фінансів, Рада Лідерів, Військова Рада, Правова Рада, Рада Допомоги Бійцям, Рада Безпеки, Рада Розвідки та Рада пропаганди. Кожна з Рад виконує функції залежно від спеціалізації та завдань, які їй поставлені. На чолі Ісламської Держави стоїть халіф і два помічники – еміри, перший з яких відповідає за провінції в Іраку, а другий – у Сирії.

- По-третє, це власна сформована економіка, яка функціонує здебільшого за рахунок продажу нафти із захоплених в процесі розширення терен

ІДІЛ нафтових родовищ.

ІДІЛ почала представляти реальну загрозу світовій спільноті влітку 2014 року, коли бойовики розпочали широкомасштабний наступ на північні і західні райони Іраку, а також у північній Сирії (Курдистан). Радикалам протягом місяця вдалося взяти під свій контроль кілька міст: 10 червня вони під керівництвом Тархана Батірашвілі захопили Мосул (друге за величиною місто в Іраку), наступного дня – Тикрит, а через кілька днів бойовики ІДІЛ підійшли за 20 кілометрів до столиці Іраку – Багдада, зайнявши аеропорт поблизу. Хто знає, що було б далі, якби ВПС США не задіяли бойову авіацію для захисту аеропорту. Успіх у військових маневрах ісламістів зумовлений досвідченістю кадрів (кістяк армії ІДІЛ здебільшого складають колишні професійні військові іракської армії) та необмеженістю джерел зброї і боєприпасів, що дістались бійцям ІДІЛ в якості трофеїв після розгрому іракської регулярної армії. Більш того, внаслідок цих зіткнень Ісламська Держава здобула важку артилерію і бронетехніку радянського зразка та навіть авіацію. На сьогоднішній день члени ІДІЛ активно діють не лише на Близькому Сході, як то було раніше, але й в Європі. Взяти хоча б недавній теракт в Парижі, де загинуло близько 60-ти осіб.

У відповідь на агресію світова спільнота організувала рух опору: Міжнародна коаліція з протидії ІДІЛ включає західні (США, Канада, Австралія, Велика Британія, Франція, Німеччина, Італія, Польща) та арабські держави (Саудівська Аравія, Катар, Бахрейн, ОАЕ, Йорданія). Але настільки потужний міжнародний фронт супротивників ІД не призвів до зниження його популярності у світі. Свою присягу на вірність халіфу приносять все нові і нові ісламістські угруповання по всьому світу. Ідея ІД поширилася всією мусульманською частиною Африки – від Нігерії та Тунісу до Сомалі та Єгипту.

Приблизна чисельність живої сили терористів

станом на 2016, рік за різними джерелами, коливається від 45000 до 60000 осіб. Наявність великої кількості бойовиків зумовлена тим, що ІДІЛ отримала велику популярність завдяки масштабній пропагандистській кампанії в Інтернеті через соціальні мережі. Масштаб агітації ІДІЛ став справді безпрецедентним як для терористичної організації. Навіть європейці відгукнулися на заклики через Інтернет і вирушили воювати на Близький Схід на стороні ісламістів.

ІДІЛ присутній в Інтернет-просторі повсюдно. Про свої перемоги, досягнення і різноманітні акції формування тут же розголошує, викладаючи чергові ролики та пости у соціальних мережах. Угруповання часто фігурує у новинних стрічках Європи і США, що підсилює присутність ІДІЛ у світовому інформаційному просторі та сприяє його популяризації. Окрім цього, Ісламська Держава фінансує випуск регулярних друкованих видань, які розповсюджуються на теренах Європи та мають пропагандистський характер.

Отже, можна сміливо стверджувати, що ІДІЛ більше, ніж терористична організація. Всупереч міжнародному праву, що забороняє створення подібних державних формувань ісламісти створили свою державу, хоч і не визнану світом, але зі своїм адміністративно-територіальним поділом, своєю фінансовою системою, армією та ідеологією. Мотиви створення ІДІЛ є набагато глибшими, ніж, наприклад, захоплення влади чи оперування величезними фінансами. Мотивація є теологічною, тобто такою, що спирається на релігійну складову. Як правило, подібні мотиви є більш стійкими та глибокими до розуміння.

Протистояти ІДІЛ можна, але лише тоді, коли світове суспільство зрозуміє природу даного феномену та істинну причину його формування. Лише тоді цивілізовані країни демократичного порядку, виступивши єдиним, скоординованим фронтом проти екстремізму та тероризму, зможуть захистити світ від жертв та руйнувань.

Данченко Віталій, 11-В клас

Корпоративна соціальна відповідальність: шлях до Європи

Сьогодні історики, філософи, соціологи в умовах глобалізації говорять про взаємозалежність держав, про необхідність усвідомлення відповідальності за природу й існування людства в цілому.

Історично українці, безсумнівно, стояли біля витоків європейської цивілізації, коли формування індустріальної ринкової економічної моделі принесло народам Європи ідеї самоцінності та самодостатності особистості, індивідуалізм, який вважається визначальним принципом західноєвропейської соціокультурної системи.

участь у їх вирішенні. Своєрідним девізом можуть слугувати слова В. Симиренка: «Кожен мусить робити те, на що здатний. Я тямлю заробляти гроші, то мушу їх заробляти для України».

Але, на жаль, історичні умови склалися так, що цей процес був загальмований. На початку XX століття підприємці не змогли завоювати собі гідне місце у суспільстві, якому дорого довелось заплатити за невдачу історичного самоствердження економічної еліти. У період існування тоталітарної держави та планової економіки робилися спроби фактичного знищення морально-етичних та економічних надбань нашого народу.

На сучасному етапі зрозуміло, що інтеграція України у світовий економічний та культурний простір неможлива без подолання бідності, підняття рівня освіти, подолання корупції, вирішення проблем екології, боротьби з тероризмом, інфекційними хворобами. Очевидним є і те, що підприємці мають брати активну участь у цих процесах.

У цей час, безумовно, провідну роль у політичній, соціальній та духовно-культурній сфері починають відігравати підприємці, які, на відміну від письменників, філософів, істориків і всіх тих, хто просто спостерігав і давав оцінку дійсності, заявляли про себе як про людей, здатних не тільки міркувати про соціальні проблеми, а й безпосередньо брати

ОСОБЛИВА ДУМКА

Державна політика не є панацеєю у вирішенні сучасних проблем суспільства. Правові норми не здатні повною мірою регулювати суспільні відносини, встановлювати гармонію між особистими прагненнями кожного індивіда та інтересами всього суспільства. Тому більш важливим регулятором життя суспільства виступає мораль, яка передбачає свободу вибору і виступає формою самоконтролю в умовах формування громадянського суспільства.

Прикладом доцільності поєднання зусиль на шляху до сталого розвитку

суспільства з факторами успішного розвитку бізнесу є втілення концепції корпоративної соціальної відповідальності, ефективність застосування якої в Україні потребує врахування місцевих ментальних та історичних особливостей.

Власне кажучи, відповідальність як важливий атрибут вільної особистості у громадянському суспільстві народжується саме від співпраці громадських організацій із підприємцями.

Підприємці виконують економічну функцію в і р о б н и ц т в а

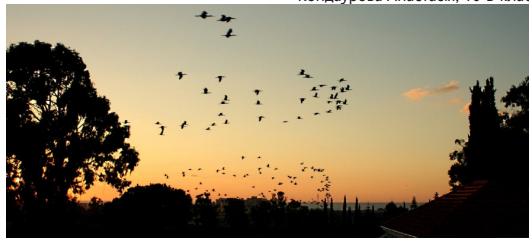
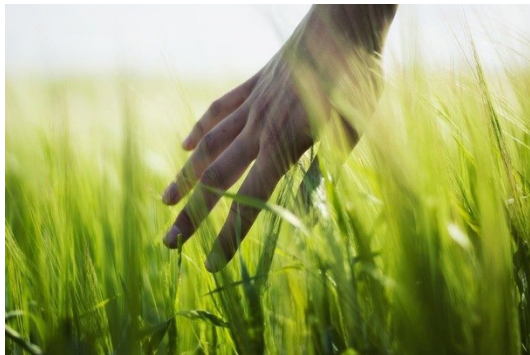
продукції та послуг, необхідних для суспільства, мають фінансові можливості інвестування проектів з охорони довкілля, розвитку освіти. А співпраця з громадськими інституціями, які краще бачать проблеми суспільства та можливі шляхи їх вирішення, сприяють успішності їх реалізації.

Також серед позитивних факторів побудови громадянського суспільства є те, що підприємці все більше усвідомлюють значення соціальних інвестицій у розвиток освіти з метою запровадження серед молоді України стандартів європейської освіти та підготовки висококваліфікованих спеціалістів європейського рівня. Саме молоді належить прерогатива побудови нової європейської держави.

На мою думку, перспективи інтеграції України в європейський економічний та соціокультурний простір за новою генерацією соціально-активних громадян, які усвідомлюють відповідальність за природу й існування людства.

Не змарнуй життя

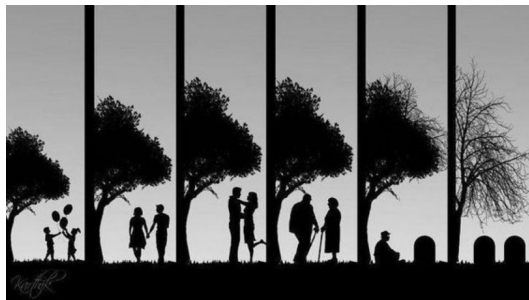
Кондаурова Анастасія, 10-Б клас

насмійка. А життя проходить...

Наше життя – це рух. Ми постійно кудись поспішаємо! До школи, додому, на прогулянку. Закінчивши школу, бажаємо швидшого закінчення університету. А пішовши на роботу, чекаємо пенсії. А далі? Що далі? Все? Кінець? Усі бажання здійснилися?

Усе життя ми біжимо за часом. Буквально розриваємося. «Встигнути це, а там ще ділова розмова, треба встигнути хоча б кави попиту... А, так, о шостій зустріч...» - і так постійно. Життя – суцільна біганина. Але жити коли? У перервах між «тим, що ми не любимо» і «тим, що не бажаємо»? Хіба це життя? Ні, це пародія,

знаємо, що буде завтра і чи будемо ми завтра. Але сьогодні нам просто необхідно зайнятися черговою нісенітницею.

Отже, нам відведена певна кількість часу, яку називають цікаво – життя. Але ми так зайняті тим, щоб зекономити хвилини, що просто не помічаємо, як власноруч губимо усе прекрасне. Тож, не марнуймо життя!

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2016 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.